

רא. שואלים במה זכה דורנו לגאולה. התשובה פשוטה היא, הוא זכה מפני שעסק במצוה היותר גדולה שבכל המצוות, במצוה השקולה ככל התורה כולה, מפני שהוא עסק בגאולת ישראל. ולא רק עסק, אלא הוא עוסק ויעסוק בלא הרף בגאולתו, וכח אלהי זה מרוממחו ומשגבחו בישועה. גם כל אלה שעומדים מרחוק או שמתנגדים לכל הפעולות המביאות את הגאולה הגלויה, גם הם בכלל הזוכים, מפני שעל ידי תביעותיהם, התוכן של התעסקות הגאולה מתבהר ומתברר יותר, ונעשה יותר נזק, יותר מאיר, יותר חיוני ויותר ישראלי אמתי, יותר שואב ממקור החיים הטהורים המפכים ממקור ישראל, ממעין היוצא מבית ד'. ישבעו מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם.

אורות

ישראל ודתתו

הירידה למעמקי הסבות

של כל מוחין דקטנות הם הם יסורי חנק לרוחא דמלכא משיחא דבגלותא בתראה בסיפיה, המתקן את הצעדים האחרונים, "אשר חרפו אויביו ד' אשר חרפו עקבות משיחך, ברוך ד' לעולם אמן ואמן".

יסורי חנק הם הם

היסורים האחרונים של ירידת האור למעמקים לחשוף סבות קטנות וקלות, לצורך תקוות במרחקים ומאורעות ומניות, בנשיות לב של משלים, ובמחלכים של השתדליות פוליטיות, לצורך גם קטני רוח, שאין להם כ"א מטרות קרובות מגושמות ומצומצמות, והקטנות מחוללת את החוצפא וחבל המחנק אחוז על הצואר, מונע את הדבור וסותם את האזר, רק רוח ד' אשר על צמח, אור התורה הפנימית יופיע לחשיב רוחא דמשיחא, ומתוך האפלה יביא אור גדול.

"אתה הוא האלהים לבדך לכל

ממלכות הארץ", והנס' והטבע מתאחדים באחדות מאירה. מאור הנס העליון מתגלה איך סעיפי הטבע כולם, הבלתי-מובנים מצד עצמם, הם הם ענפיו והתפשטות אורו, וכל הטבע כולו המתגלה בכל תפקידיה, בעולם ובאדם, בנפש היחיד ובגופש העמים, בדאגות החיים היומיים ובהתגדרות הלאומים והממלכות, בעליותיהם וירידותיהם, בנכסיו הפוליטיקה, בשגשוגות המשתגעים, בערמת הערימים ובישרת לבם הישרים, בחכמת החכמים, בבית הנבונים, בגבורות הגבורים ובדוח החלש של החלשים, בכל, רק יד האורה העליונה, אור חכמת כל עולמים, רוח ד' נשמת חיי העולם היא מופיעה, ויחד נמויה, והורוץ מרשלת, "למשפטיך עמדו היום, כי הכל עבדך". וצפית הישועה הודרת היא אז ממעל לשחקים ועד עמקי תחתיות ארץ, עולה היא ממעמקים וערבות היא רוכבת, ומכרת בסקירה אחת את כל הנפלאות ואת כל המפעלות, את כל האמת ואת כל השקר, את כל הצדק ואת כל הרשע, והנה הכל התיצב ומתיצב הכן לפקודת אור דבר אלהים היום, והארת העולם כאור ישראל, היא נשמת ההיסתוריה האנושית בגלוי, ונשמת כל תיקום בחביון עוזו, "עד לא עשה ארץ וחוצות וראש עפרות תבל, בחסינו שמים שם אני", בחוקו חוג על פני תהום, באמצע שחקים ממעל בעוז עינות תהום", ההכרה הזאת ע"י אספקלרית הקודש מתהפכת היא לכה מועל, לכה סוקר, לכה מחיה, וכל המפעלות הסבוכות אשר בקרב כל משפחות העמים מתגלות בתור מערכת סדורית, אמנם מעורפלת ומאופלת, התובעת נהרה, והנהרה תבוא ממקום אשר האורה תצא לאור עולם, — מציון מכלל יופי אלהים יופיע.